

Posłuchaj

()

Czytanie Ewangelii świętej według Łukasza

Łk 9:1-6

Onego czasu: Jezus, wezwawszy dwunastu Apostołów, dał im władzę nad wszystkimi szatanami i moc uzdrawiania chorób. I wysłał ich, aby głosili Królestwo Boże i uzdrawiali chorych. I rzekł do nich: «Nie bierzcie nic na drogę, ani laski, ani torby podróжной, ani chleba, ani pieniędzy, ani nie miejcie dwóch tunik. I do któregośkolwiek domu wnikńcie, tam pozostawcie i nie wychodźcie stamtąd. A jeśli by was któryś nie przyjął, wychodząc z miasta onego nawet proch z nóg waszych otrząśnijcie na świadectwo przeciwko nim». Wyszedszy tedy obchodzili osady, wszędzie

głosząc Ewangelię i uzdrawiając.

Homilia świętego Ambrożego, Biskupa

Księga 6., do rozdz. 9. Ewangelii wg św. Łukasza

Jakim powinien być ten, kto głosi Królestwo Boże, wskazują przepisy ewangeliczne. Nie ma mieć ani laski, ani torby podróżnej, ani sandałów, ani chleba, ani pieniędzy, to jest nie powinien się troszczyć o światowe pomocnicze środki, lecz całkowicie zaufać, iż o ile mniej pragnie tego, co doczesne, o tyle więcej może to otrzymać. Którzy chcą, tego się mogą trzymać, iż ten tekst zdaje się mieć na myśli tylko duchowe nastawienie, które niejako zdjawszy z siebie szaty ciała, nie tylko wyrzeka się władzy, gardzi bogactwami, lecz i samego ciała ponęty odrzuca. Najpierw owym głosicielom dany jest nakaz ogólny co do pokoju i stałości. Mają nieść pokój, miejsca pobytu nie zmieniać, rościć sobie prawo do okazywania gościnności. Następnie dodano, iż głosicielowi Królestwa Niebieskiego winno być obce bieganie po domach i zmienianie nienaruszalnych, a okazywanych im praw gościnności.

V. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.

R. Bogu niech będą dzięki.

R. Przybył Boski ogień, który nie spala, lecz oświeca, który nie niszczy, lecz jaśnieje. Uznał serca uczniów za czyste mieszkanie dla siebie

* I udzielił im darów swojej łaski, alleluja, alleluja.

V. Zastał ich zjednoczonych w miłości i oświecił, wylewając na nich łaskę od Boga.

R. I udzielił im darów swojej łaski, alleluja, alleluja.

Lekcja 2

Jak jednak jest zaznaczony obowiązek przyjmowania ich gościnnie, tak znowu kazano im, aby, jeśli ich nie przyjęto, otrząsnęli proch z nóg swoich i opuścili to miasto. Nie mała tu jest przedstawiona nagroda za należyte wywiązywanie się z gościnności, abyśmy tym, którzy nas gościnnie przyjęli, nie tylko pokój przynosili, lecz również, jeśli ich zaciemniają jakieś lekkomyślne winy, usuwali je za to, iż apostołską naukę przyjęli. Niedaremnie Mateusz zaznacza, iż należy wybrać dom, do którego Apostołowie wstępują, aby nie było powodu do koniecznej zmiany miejsca. Jednakże ta ostrożność nie jest nakazana temu, kto gościa przyjmuje, aby podczas wybierania gościa sama gościnność nie doznała uszczerbku.

V. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.

R. Bogu niech będą dzięki.

R. Duch Święty napełnił cały dom, gdzie przebywali Apostołowie. I ukazały się im rozdzielone języki na kształt ognia, który spoczął na każdym z nich z osobna.

* I wszyscy napełnieni byli Duchem Świętym, i poczęli mówić różnymi językami, jako im Duch Święty mówić dawał, alleluja, alleluja, alleluja.

V. A gdy z bojaźni przed Żydami zgromadzili się uczniowie, stał się z nagle szum z nieba ponad nimi.

R. I wszyscy napełnieni byli Duchem Świętym, i poczęli mówić różnymi językami, jako im Duch Święty mówić dawał, alleluja, alleluja, alleluja.

V. Chwała Ojcu i Synowi, * i Duchowi Świętemu.

R. I wszyscy napełnieni byli Duchem Świętym, i poczęli mówić różnymi językami, jako im Duch Święty mówić dawał, alleluja, alleluja, alleluja.

Lekcja 3

Jak w literalnym znaczeniu czcigodny jest nakaz co do gościnności, tak też niebiańska wypowiedź zawiera w sobie mistyczne znaczenie. Jeśli się bowiem dom wybiera, to szuka się, aby godnym był ten, kto gościny użycza. Zobaczmy, czy przypadkiem nie oznacza to, że należy wybrać

Kościół Chrystusa. Jakż bowiem dom byłby godniejszy, aby do niego wstąpiła apostolska nauka, jeśli nie Kościół święty? A kogóż, jak się zdaje, nad wszystkich wybrać należy, jeśli nie Chrystusa, który swym gościom zwykł był nogi umywać i nie dozwalał, aby każdy, który do Jego domu został przyjęty, miał brudne nogi i choć czyjeś życie poprzednio było zbrudzone, On je jednak łaskawie oczyszczał na dalszą drogę. On jest więc jedynym, którego nikt nie powinien opuszczać, nikt zmieniać. Słusznie Mu powiedziano: Panie, do kogóż pójdziemy? Ty masz słowa życia wiecznego, a myśmy uwierzyli.

V. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.

R. Bogu niech będą dzięki.

Jak podobał Ci się ten wpis?

Kliknij na gwiazdkę, by go ocenić!

Oceń

Średnia ocena / 5. Policzone głosy:

Jeszcze bez oceny. Bądź pierwszy!

Jeśli podobał Ci się ten wpis ...

Obserwuj nas na mediach społecznościowych!